

π. Δαμασκηνός Βολιώτης: Μια ιεραποστολική ψυχή

/ [Γνώμες](#)

• Του Επισκόπου Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας κ. Χρυσοστόμου

Ο π. Δαμασκηνός Βολιώτης καταγόταν από τα ηρωικά Ασπρόγεια της Καστοριάς. Έφυγε νέος στην Αυστραλία και όταν επέστρεψε στην Ελλάδα ευτύχησε να αναγεννηθεί πνευματικά από τον μεγάλο Γέροντα της Καστοριάς μακαριστό Σεβαστιανό Στεφανόπουλο. Ο π. Σεβαστιανός είχε ιδρύσει τότε τις δύο Μονές, την γυναικεία του Αγίου Νικολαου Τσιρίλοβου και την ανδρική της Αγίας Παρασκευής Βασιλειάδος.

Ήταν οδηγός του π. Σεβαστιανού και έζησε τον διασεισμό του Γέροντα του από αντιμοναχικό πνεύμα, πού επικρατούσε τότε καί αντιδροῦσαν στήν προσέλευση μοναχῶν στά μοναστήρια.

Έζησε και την πνευματική ορφάνια καθώς ο π. Σεβαστιανός κοιμήθη σύντομα το 1973. Αυτό στοίχισε στον νεοφώτιστο Δημήτρη Βολιώτη, που με ενέργειες των

μακαριστών Παυσανια Κουτλεμάνη και Στέργιου Σάκκου μπήκε στην Αδελφότητα ΣΤΑΥΡΟΣ στην Αθήνα, πού ίδρυσε ο νέος Ομολογητής Αυγουστίνος Μητροπολίτης Φλωρίνης.

Φοίτησε στην νυχτερινή Εκκλησιαστική Σχολή στην Αθήνα και τό 1983 χειροτονήθηκε κληρικός από τον Μακαριστό Φλωρινης Αυγουστίνο. Υπέστη άδίκη συκοφαντία από τους φιλοσκοπιανούς.

Στην Αδελφότητα του ΣΤΑΥΡΟΥ τον συνάντησα τον 1974 να εργάζεται μέρα-νύχτα στην διεκπαιρέωση. Χιλιάδες δέματα με βιβλία, περιοδικά, κασέτες του π. Αυγουστίνου ταξίδεψαν σ όλη την Ελλάδα και σ' όλο το κόσμο και πότισαν με αγωνιστικό φρόνημα τους απανταχού χριστιανούς. Αγάπη για την Εκκλησία ήταν το μήνυμα του Γέροντα Αυγουστίνου. Αυτό το μήνυμα μεταφέρθηκε παντού, δια χειρών π. Δαμασκηνού.

Μετά την Φλώρινα διακόνησε στην Μητρόπολη Καστοριάς και μάλιστα στην ιδιαίτερη πατρίδα του τα Ασπρόγεια.

Είχε όμως Ιεραποστολικη ψυχή που τον έφερε για αρκετά χρόνια στην ομογένεια του Καναδά. Εκεί έγραψε ιστορία με την παραδοσιακή του εμφάνιση και την ακριβή τέλεση των Ακολουθιών. Θύμιζε στους απόδημους τις ενορίες της πατρίδας που άφησαν πίσω. Έτσι δεν ήταν ανάγκη κάποιοι να πηγαίνουν σε παλαιομερολογήτικες ενορίες.

Μετέβη ιεραποστολικά στην Κορέα και το 2022 ήλθε στην Επισκοπή Μπουκόμπας στην Τανζανία. Δίδαξε στην Ιερατική Σχολή της Μπουκόμπας και έκανε περιοδείες σε Ενορίες λειτουργών και αγιάζων.

Τον π. Δαμασκηνό τον διέκριναν κάποιες ιδιαιτερότητες λόγω της πνευματικής του αναγέννησης σε μοναστηριακό περιβάλλον. Ήθελε καθαρό εκκλησιαστικό πνευματικό ήθος. Δεν ήθελε την συνομωσία, την παρασυναγωγή, την υποκρισία.

Τα τελευταία χρόνια που έμεινε μόνος, άρρωστος και δεν μπορούσε να αυτοεξυπηρετηθεί ο ανεπιός του, Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τον φιλοξένησε στην Μονή της Δαμάστας.

Πολλά συγχαρητήρια στον Άγιο Φθιώτιδος για την ευαισθησία και την αποτελεσματική βοήθεια και φροντίδα στον εμπεριστατο π. Δαμάσκηνο, που τον φιλοξένησε στα «αγαπητά σκηνώματα» στην αγκαλιά της Παναγίας στην Μονή της Δαμάστας. Εκεί ο π. Δαμασκηνός κυριολεκτικά πέρασε τα τελευταία, αλλά καλλίτερα χρόνια της ζωής του, σε αγαπημένο μοναστικό χώρο, όπως άρχισε την αναγεννημένη ζωή του στις Μονές της Καστοριάς.